

CRNA GORA
TUŽILAČKI SAVJET
DP DV broj XX-X-X-X/2026
Podgorica, 2. jul 2026. godine

Disciplinsko vijeće Tužilačkog savjeta u sastavu predsjednik Sanja Radulović i članovi Ana Marinović i Marko Bojović uz učešće zapisničarke Snežane Trifunović, odlučujući po predlogu disciplinskog tužioca Miroslava Turkovića broj DP DT broj XX-X-X-X/26 od 30. juna 2026. godine da se odbaci predlog XY, podniet preko punomoćnika - advokata XY i XX dana 23. juna 2026. godine, za utvrđivanje disciplinske odgovornosti XY, rukovoditeljke DT, zbog najtežeg disciplinskog prekršaja iz čl. 108 st. 4 tač. 2 Zakona o državnom tužilaštvu, ("Sl.list CG" br.11/2015, 42/2015, 80/2017, 10/2018, 76/2020, 59/2021, 54/2024 i 95/2025), nakon sjednice Vijeća održane dana 2. jula 2026. godine, donijelo je:

ODLUKU

ODBACUJE SE predlog XY, podniet preko punomoćnika - advokata XY i XY dana 23. juna 2026. godine, za utvrđivanje disciplinske odgovornosti XY, rukovoditeljke DT, zbog najtežeg disciplinskog prekršaja iz čl. 108 st. 4 tač. 2 Zakona o državnom tužilaštvu ("Sl.list CG" br.11/2015, 42/2015, 80/2017, 10/2018, 76/2020, 59/2021, 54/2024 i 95/2025), jer je predlog podniet od strane neovlašćenog lica i za radnju koja nije propisana kao disciplinski prekršaj.

O b r a z l o ž e n j e

Dana 23. juna 2026. godine, XY je preko punomoćnika - advokata XY i XY ostavio podnesak označen kao „pritužba na rad državne tužiteljke XY, DT predlog za utvrđivanje disciplinske odgovornosti“. U predmetnom podnesku je u bitnom navedeno da se u predmetu OS B vodi krivični postupak protiv podnosioca zbog krivičnog djela mučenje iz čl. 167 st. 2 Krivičnog zakonika Crne Gore u sticaju sa krivičnim djelom teška tjelesna povreda iz čl. 151 st. 1 u vezi čl. 49 Krivičnog zakonika Crne Gore koje je učinjeno na štetu XY, kojem je u istom postupku stavljeno na teret izvršenje krivičnog djela napad na službeno lice u vršenju službene dužnosti iz čl. 376 st. 3 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore. Postupajuća tužiteljka XY je podigla optužnicu samo protiv dva lica, dakle protiv podnosioca i protiv XY, iako iz raspoloživih dokaza i iskaza svjedoka - oštećenog XY jasno proizilazi da su u događaju učestvovala četiri policijska službenika, pa podnosilac traži da se za učešće u ovom krivičnopravnom događaju utvrdi odgovornost svih lica, a ne samo njegoa odgovornost i odgovornost XY.

Nadalje se navodi da je postupajuća državna tužiteljka XY „svjesno isključila iz optužnice XY i XY“, iako je oštećeni XY u toku istrage, a kasnije i pred sudom izjavio da ga je tuklo 4-5 lica, dok je optuženi, ovdje podnosilac XY naveo da su u intervenciji učestvovali XY, XY, XY i on. Na taj

način ista je onemogućila efikasnu istragu i zaštitila ova lica od krivičnog gonjenja. Dalje se navodi da je OS B. rješenjem od 05. juna 2026. godine, izdvojio zapisnike o saslušanju XY Kt.br. XX/24 od 15. marta 2024. godine, XY Kt.br. XX/24 od 15. marta 2024. godine i XY Kt.br. XX/24 od 18. marta 2024. godine, kao nezakonite dokaze, što ukazuje na nezakonito postupanje koje ima elemente krivičnog djela nesavjestan rad u službi ili krivičnog djela zloupotreba službenog položaja, jer je tužiteljka imala različite iskaze istih lica o istom događaju, koje je saslušavala kao svjedoke u predmetima Kt.br. XXX/23 i Kt.br. XX/24, a nije pokrenula postupak protiv istih za krivično djelo davanje lažnog iskaza. Nadalje se navodi da ista nije omogućila prisustvo branioca prilikom saslušanja svjedoka u istrazi, čime je uskratila pravo podnosiocu na djelotvornu odbranu. Stoga, prema navodima podnosiocima „svjesno isključivanje Y i Y iz optužnice, uprkos dokazima o njihovom učešću“ predstavlja najteži disciplinski prekršaj (čl. 108 st. 4 tač. 2 - nesavjesno i nestručno obavljanje funkcije). Osim prednje navedenog, podnosilac ističe da je tužiteljka XY podigla optužnicu bez cjelokupnih dokaza, da je koristila nezakonite dokaze koje je sud kasnije izdvojio, te je izvršila pogrešnu pravnu kvalifikaciju krivičnog djela optužujući okrivljene za mučenje u sticaju sa teškom tjelesnom povredom, što je materijalno pravno nemoguće i predstavlja povredu zabrane dvostrukog kažnjavanja, čime je prouzrokovala nejednak tretman i selektivnu pravdu. U pogledu tvrdnji o pogrešnoj pravnoj kvalifikaciji ističe se da je pravna kvalifikacija kakva je data u konkretnom slučaju rezultat povrede Krivičnog zakonika i Zakonika o krivičnom postupku i ista ukazuje na ozbiljno nepoznavanje materijalnog krivičnog prava od strane tužiteljke ili pak na namjerno postupanje radi otežavanja položaja okrivljenog u tom postupku XY i istovremeno oslobođenje od odgovornosti XY i XY iako su prema dokazima učestvovali u predmetnom krivičnopravnom događaju. Navedene radnje podnosilac kvalifikuje kao najteži disciplinski prekršaj iz čl. 108 st. 4 tač. 2 Zakona o državnom tužilaštvu ("Sl.list CG" br.11/2015, 42/2015, 80/2017, 10/2018, 76/2020, 59/2021 i 54/2024).

Disciplinski tužilac je u skladu sa odredbom čl. 112 st. 2 Zakona o državnom tužilaštvu, po službenoj dužnosti ispitao navode iz predmetne prijave, nakon čega je, u konačnom, predložio Disciplinskom vijeću da shodno čl. 113 st. 3 tač. 1 alineja a) i c) odbaci predlog XY, podnijet preko punomoćnika - advokata XY i XY dana 23. juna 2026. godine, za utvrđivanje disciplinske odgovornosti XY, rukovoditeljke DT zbog toga što je predlog podnijet za radnju koja nije propisana kao disciplinski prekršaj, od neovlašćenog lica.

Disciplinsko vijeće je na sjednici održanoj dana 2. jula 2026. godine, razmatralo predlog disciplinskog tužioca DP DT broj XX-X-X-X/26 od 30. juna 2026. godine, kojim se predlaže da se odbaci predlog XY, podnijet preko punomoćnika - advokata XY i XY dana 23. juna 2026. godine, za utvrđivanje disciplinske odgovornosti XY, rukovoditeljke DT, zbog toga što je predlog podnijet za radnju koja nije propisana kao disciplinski prekršaj, od neovlašćenog lica.

Odredbom čl. 110 st. 1 Zakona o državnom tužilaštvu ("Sl.list CG" br.11/2015, 42/2015, 80/2017, 10/2018, 76/2020, 59/2021 i 54/2024), propisano je da ako postoji osnovana sumnja da je državni tužilac izvršio disciplinski prekršaj, predlog za utvrđivanje disciplinske odgovornosti državnog tužioca mogu podnijeti rukovodilac državnog tužilaštva, rukovodilac neposredno višeg državnog tužilaštva, vrhovni državni tužilac, ministar pravde i Komisija za praćenje primjene Etičkog kodeksa državnih tužilaca.

Dakle, u smislu čl. 110 st. 1 Zakona o državnom tužilaštvu, ovlašćena lica za podnošenje predloga za utvrđivanje disciplinske odgovornosti državnog tužioca su: rukovodilac državnog tužilaštva, rukovodilac neposredno Višeg državnog tužilaštva, Vrhovni državni tužilac, ministar pravde i Komisija za praćenje primjene Etičkog kodeksa državnih tužilaca za davanje mišljenja da li je određeno ponašanje državnog tužioca u skladu sa Etičkim kodeksom državnih tužilaca.

Prema tome, imajući u vidu odredbu čl. 110 st. 1 Zakona o državnom tužilaštvu očigledno je da je predlog XY od 23. juna 2026. godine za pokretanje disciplinskog postupka, odnosno,

utvrđivanje disciplinske odgovornosti XY, rukovoditeljke DT, podnijet od strane neovlašćenog lica, odnosno, da XY kao okrivljeni u predmetu DT Kt.br XXX/23, kao ni njegovi branioci odnosno punomoćnici, nijesu ovlašćena lica koja mogu podnijeti predlog za utvrđivanje disciplinske odgovornosti državnog tužioca.

Nadalje, odredbom čl. 108 st. 6 Zakona o državnom tužilaštvu ("Sl.list CG" br.11/2015, 42/2015, 80/2017, 10/2018, 76/2020, 59/2021 i 54/2024), propisano je da se pod nestručnim i nesavjesnim obavljanjem tužilačke funkcije smatra ako državni tužilac bez opravdanih razloga ne ostvaruje najmanje 60% rezultata u pogledu kvantiteta rada u odnosu na prosječna mjerila kvantiteta u određenoj vrsti predmeta koje utvrđuje Tužilački savjet, osim ako državni tužilac ne da valjane razloge zbog kojih nije ostvario rezultate u pogledu kvantiteta rada; započne vršenje poslaničke ili druge javne funkcije ili profesionalno obavlja druge djelatnosti; bude ocijenjen dva puta uzastupno ocjenom nezadovoljava; ima dva puta izrečenu disciplinsku sankciju za teže disciplinske prekršaje; učini teži disciplinski prekršaj kojim je nanijeta šteta po ugled državnog tužilaštva. Kada se naprijed navedena odredba dovede u vezu sa navodima iz predloga za pokretanje disciplinskog postupka da je rukovoditeljka u DT XY, podigla optužnicu bez kompletnih dokaza i da je koristila nezakonite dokaze, te da je dala pogrešnu pravnu kvalifikaciju, nesporno se zaključuje da isti ne predstavljaju radnju izvršenja najtežeg disciplinskog prekršaja iz čl. 108 st. 4 Zakona o državnom tužilaštvu, kao niti bilo kojeg drugog disciplinskog prekršaja. Prednje naročito iz razloga što odluku o kvalitetu dokaza i njihove podobnosti da potvrdi navode optužnice može jedino dati sud u krivičnom postupku. Takođe, za ukazati je da ispravnost odluka državnog tužioca ne može direktno biti predmet disciplinskog postupka, već se kvalitet rada cijeni kroz postupak ocjenjivanja rada prilikom redovnog ocjenjivanja državnog tužioca, a tek ukoliko državni tužilac dva puta uzastopno bude ocijenjen ocjenom ne zadovoljava, može se pokrenuti postupak za utvrđivanje njegove disciplinske odgovornosti a sve shodno čl. 108 st. 4 tač. 1 u vezi čl. 108 st. 6 tač. 3 Zakona o državnom tužilaštvu.

Nadalje, za ukazati je i da navodi iz predloga podnosioca koji se odnose na to da je rukovoditeljka DT XY, postupajući u konkretnom krivičnom predmetu propustila da procesuirala dva lica - policijske službenike XY i XY, uprkos dokazima koji su postojali u predmetu i koji su ukazivali da su i oni učestvovali u izvršenju krivičnog djela na štetu oštećenog XY, te da je na taj način povrijedila prava podnosioca, a pomenutim policijskim službenicima pribavila korist, na način što ih je abolirala od krivičnog gonjenja, ne predstavljaju radnju izvršenja bilo kojeg disciplinskog prekršaja iz čl. 108 Zakona o državnom tužilaštvu, već da radnje koje su u podnesku opisane, ukoliko su zaista preduzete, predstavljaju obilježje bića krivičnog djela nesavjestan rad u službi iz čl. 417 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore i krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, na koja, uostalom, podnosilac i ukazuje u svojom podnesku. Stoga je predmetni podnesak podnosioca dostavljen na postupanje Specijalnom državnom tužilaštvu, koje je u konkretnom slučaju, a shodno čl. 3 Zakona o Specijalnom državnom tužilaštvu nadležno da postupa, kako bi isto izvršilo ocjenu o postojanju naprijed navedenih krivičnih djela ili drugih krivičnih djela za koje se gonjenje preduzima po službenoj dužnosti.

Prema tome, Disciplinsko vijeće je na sjednici održanoj dana 2. jula 2026. godine, donijelo odluku da se odbaci predlog XY, podnijet preko punomoćnika - advokata XY i XY dana 23. juna 2026. godine, za utvrđivanje disciplinske odgovornosti XY, rukovoditeljke DT, jer je predlog podnijet od strane neovlašćenog lica i za radnju koja nije propisana kao disciplinski prekršaj.

Imajući u vidu navedeno, a na osnovu člana 113 stav 3 tačka 1 alineja a) i c) Zakona o Državnom tužilaštvu, odlučeno je kao u dispozitivu.

DISCIPLINSKO VIJEĆE TUŽILAČKOG SAVJETA
Podgorica, dana 2. jula 2026. godine

ZAPISNIČAR
Snežana Trifunović, s.r.

PREDSJEDNIK DISCIPLINSKOG VIJEĆA
Sanja Radulović, s.r.

Pravna pouka: Protiv ove odluke može se izjaviti žalba Vrhovnom sudu Crne Gore u roku od 8 dana od dana prijema pisanog otpavka odluke, a podnosi se preko Tužilačkog savjeta.